Petak, 28.12.2012.g.

Ovih dana puno mi je po mislima "hodao" GOSPODIN BOG, OTAC

NAŠ NEBESKI.

Dodatno me na sve to potaknula i jedna mala knjižica "BOG

OTAC GOVORI SVOJOJ DJECI" iz nakladničkog niza MISTIČNA

SVJEDOČANSTVA.

U toj knjižici su navedene poruke koje je 1932. godine

zapisala MAJKA EUGENIA ELIZABETA RAVASIO, žena iz

Italije, velika i plodnamisionarka u Africi, kada joj je te poruke

objavio osobno nitko drugi doli GOSPODIN BOG, OTAC,

STVORITELJ SVEGA.

Navedene objave bile su deset godina ispitivane od strane crkvenih vlasti i

one u njima nisu pronašle ništa što bi se kosilo s vjerom i naukom crkve.

BOG OTAC SE OBJAVIO LJUDIMA…

Prvi puta da sam se u svojem duhovnom rastu susreo s BOGOM OCEM,

na ovakav direktan način. Do trenutka dok nisam pročitao ovu knjižicu,

nikada nisam čuo da se bilo kome od nas ljudi BOG OTAC ovako

direktno objavio.

Pa sam ovih dana na misama, u svojim molitvama, imao razmišljanja o

BOGU OCU kakvim se on predstavio dragoj sestri Eugeniji Elizabeti.

BOG OTAC NEBESKI KAO MOJ OTAC.

FASCINANTNO…

Pa sam se prisjetio kroz molitve da se ja zapravo puno molim BOGU

OCU, svaki dan.

Puno OČE NAŠ…, puno SLAVA OCU…, više VJERUJEM U BOGA

OCA…, jutarnja MOLITVA ZAHVALE BOGU OCU…, puno izrečenih

kratkih molitvi BOGU SLAVA I HVALA…, puno molitvi na misama na

kojima skoro svakodnevno prisustvujem.

NO, NIKADA NISAM BOGA OCA USPIO DOŽIVJETI KAO

SVOJEG OCA, SVOJEG NEBESKOG OCA.

KOJI ME OSMISLIO, KOJI ME STVORIO TAKVOG KAKAV

JESAM JER ME TAKVOG UPRAVO HTIO I TAKVOG ME

UPRAVO LJUBI, KOJI ĆE MI UVIJEK POMOĆI KADA GOD

MU SE OBRATIM U MOLITVI, U POTREBI…

Ali, uvijek sam sa puno respekta razmišljao o njemu, doživljavao Njega i

Njegovu prisutnost u svemu, u cijelom mojem životu. Puno su mi nekako

postali bliži Njegov Sin, GOSPODIN ISUS KRIST, I DJEVICA

MARIJA, I SVECI I BLAŽENICI.

ČAK I DUH SVETI, BOG, MI JE NEKAKO POSTAO BLIŽI, KAO

JEDAN DIO TROJEDINOG BOGA, NEGO BOG OTAC, POČETAK I

KRAJ SVEGA.

Možda i za to što je riječ "otac" prvo išla mojeg oca, ovdje na zemlji. ON

MI JE BIO OTAC U ONOM MATERIJALNOM SMISLU, NAMA

LJUDIMA JEDINO OPIPLJIVOM I POJMLJIVOM.

Ali, doživjeti ONOGA KOJI JE SVE STVORIO, PA I MENE, KAO

SVOJEG OCA, KOJI ME LJUBI I VOLI, PAZI, DAJE SVE ŠTO

TREBAM ZA ŽIVOT, O SVEMU SE BRINE DA MI BUDE DOBRO U

CIJELOM ŽIVOTU, A JA TO JEDNOSTAVNO NE VIDIM I NE

MOGU LAKO SPOZNATI, to jednostavno nisam sam tako mogao.

BOG OTAC, KOJI JE SVE STVORIO, OTAC JE GOSPODINU ISUSU

KRISTU I TO JE NJEGOVO OČINSKO POSLANJE. TO MI JE BILO

NORMALNO.

ALI MENI, GRIJEŠNIKU, NIKOME I NIČEMU, JADNOM I

NEZNATNOM LJUDSKOM STVORENJU, DA ON BUDE OTAC… DA

ME TJEŠI, PAZI, LJUBI OČINSKOM LJUBAVLJU ONAKO KAKO SAM

TO VIDIO KOD SVOG OCA I DRUGIH OČEVA OKO SEBE… TO

MI NIKAKO NIJE SJEDALO.

Neka samo On bude gore negdje na nebu, ja ga volim i beskrajno

poštujem, klanjam mu se i vjerujem u Njega i sve što je učinio i što čini,

BESKRAJNO SAM MU ZAHVALAN ŠTO ME OSMISLIO I STVORIO

I POSLAO MI SVOJEG SINA, DA UMRE ZA MENE KAKO BI SE

JA SPASIO… ALI JEDNOSTAVNO IMAM PREVIŠE RESPEKTA

PREMA NJEGOVOJ SVETOSTI I SVEMOGUĆNOSTI I

NESPOZNATLJIVOSTI.

Tako sam razmišljao.

No, i tako sam doživljavao prekrasne trenutke na misama kada sam S

PODIGNUTIM I ŠIROM RAŠIRENIM I ISPRUŽENIM RUKAMA MOLIO

MOLITVU NJEMU, BOGU OCU, MOLITVU GOSPODNJU KOJU NAS

JE NAUČIO NJEGOV SIN, GOSPODIN ISUS KRIST. "OČE NAŠ…"

NEKADA SU TO BILE SUZE MILOSTI I RADOSTI, NEKADA TRNCI

PO ČITAVOM TIJELU, NEKAD OSJEĆAJ DA SU MOJE ISPRUŽENE

RUKE DOŠLE DO NJEGA ILI DOŠLE U NJEGOVU BLIZINU NA

NEBU… ALI SKORO UVIJEK NEKI OSJEĆAJ DA ME U TIM

TRENUCIMA DOTAKNUO DUHOVNI SVIJET.

Ali tek kroz ove dane, i kroz neke rečenice iz tih objava koje je BOG

OTAC dao sestri Eugeniji Elizabeti, uspio sam mojeg NEBESKOG

OCA, BOGA OCA, "POSJESTI" U SVOJE SRCE, U SVOJE MISLI,

KAO MOJEG OCA, MOJEG PRAVOG OCA.

Nije to još uvijek sve tako "čisto", ALI TAJ OSJEĆAJ JE TU. DA JE

NEBESKI BOG, STVORITELJ SVEGA, POČETAK I KRAJ, MOJ PRAVI

OTAC KOJI ME STVORIO TAKVOG KAKAV JESAM, KOJI ME

TAKVOG VOLI, KOJI STALNO PAZI NA MENE I UVIJEK MI U

POTREBI POMAŽE, KAO I SVAKI OVOZEMALJSKI OTAC SVOJEM

DJETETU.

DA, MOJ OTAC NEBESKI IMA SADA MOJU LJUBAV, KAO SVOJEG

ZEMALJSKOG SINA.

I IMA MOJE SRCE, SVOJEG STVORENOG SINA, KOJE JE

OTVORENO PREMA NJEGOVO LJUBAVI UPUĆENOJ MENI.

Jest, još uvijek mi je to nekako kao "u magli". No, sada se ta magla

razilazi i sve sjeda na svoje mjesto.

JA, ČOVJEK, SIN, I ON, BOG, MOJ

STVARNI OTAC NA NEBESIMA.

Sada samo treba razvijati tu međusobnu ljubav, rasti u spoznajama,

živjeti radost i puninu te ljubavi.

I na svojem osobnom primjeru sam onda shvatio razloge koje je BOG

OTAC naveo u navedenim objavama sestri Eugeniji Elizabeti, radi kojih

je došao k njoj i dao joj te objave da ih proslijediti svima drugima.

Jer, piše draga sestra ***"… NAKON ŠTO JE***

POPRIMIO DRŽANJE OBIČNOG ČOVJEKA

I STAVIO SVOJU KRUNU PRED SVOJE

NOGE…" On joj je rekao ***"… JA NE***

MOGU DATI SVOGA LJUBLJENOGA SINA

PO DRUGI PUT LJUDIMA KAKO BI

DOKAZAO SVOJU LJUBAV PREMA NJIMA!

ALI SAD DOLAZIM K NJIMA U LJUBAVI,

I BUDUĆI DA ŽELIM DA PREPOZNAJU

MOJU LJUBAV, UZIMAMA NJIHOV OBLIK

I SIROMAŠTVO NA SEBE... EVO I

PRAVOGA RAZLOGA MOGA DOLASKA:

1) DOLAZIM KAKO BIH OTKLONIO

PRETJERANI STRAH OD MENE KOD

SVOJIH STVORENJA.

ŽELIM DA SHVATE KAKO MOJA RADOST

LEŽI U TOME DA BUDEM PREPOZNAT I

LJUBLJENOD SVOJE DJECE, A TO ZNAČI

OD ČITAVOG SADAŠNJEG I BUDUĆEG

ČOVJEČANSTVA.

2) DOLAZIM KAKO BIH LJUDIMA I

NARODIMA DONIO NADU.

KOLIKO JE ONIH KOJI SU VEĆ ODAVNO

IZGUBILI SVAKU NADU!

TA NADA UČINIT ĆE DA ŽIVE U MIRU

I SIGURNOSTI I ONI ĆE RADITI OKO

SVOJEG SPASENJA.

3) DOLAZIM KAKO BI SE PREDSTAVIO

ONAKAV KAKAV JESAM.

SVE S CILJEM KAKO BI POVJERENJE

LJUDI RASLO KAO I NJIHOVA LJUBAV

PREMA MENI, NJIHOVOM OCU, A KOJI

IMA SAMO JEDNU BRIGU: BDJETI NAD

SVOJOM DJECOM KAKO BI IH U

POTPUNOSTI LJUBIO…"

I kasnije je rekao BOG OTAC dragoj sestri Eugeniji Elizabeti, kada joj je

govorio o povijesti stvaranja, nešto što me posebno dirnulo:

"… NAPOKON SAM STVORIO ČOVJEKA.

SVIDJELO MI SE MOJE DJELO…"

Stao sam i malo razmišljao o svemu tome. NEPOJMLJIVO JE TO

NAMA LJUDIMA, ZNAM DA U SVEMU TOME TO TAKO JEST I

TREBA BITI, ALI ONA MOJA LJUDSKA NESAVRŠENOST I

GRIJEŠNOST ME SPRJEČAVAJU DA U SVE TO DUBOKO ZARONIM.

BOG, MOJ OTAC I STVORITELJ, KOJI

ME LJUBI BESKRAJNO…

I JA, NJEGOVO DIJETE, KOJI KROZ

ŽIVOT ČINIM RAZNE NEPODOBŠTINE,

OTEŽAVAJUĆI OCU DA MI DADNE ZA

SPOZNATI KOLIKO ME LJUBI…

O, KOLIKO SU ŠIROKE, I VISOKE, I DUBOKE TE SPOZNAJE O

BOGU OCU MOJEM NEBESKOM!

LAKO SE U SVEMU TOME IZGUBIM, U SVOJOJ NESAVRŠENOSTI I

OGRANIČENOSTI.

ZATO SE VRAĆAM NA POČETAK, NA MOLITVU KOJU MI JE

NJEGOV NEBESKI SIN, GOSPODIN ISUS KRIST OSTAVIO, "OČE

NAŠ, KOJI JESI NA NEBESIMA…".

OČE MOJ NEBESKI, MENI JE DOVOLJNO

SAMO TO ŠTO ZNAM DA ME TI

LJUBIŠ!

UČVRSTI MI I OJAČAJ TU SPOZNAJU,

KAKO BIH JA TEBE MOGAO BESKRAJNO

LJUBITI, KAKO TI TO ZASLUŽUJEŠ!

SVETI I PRESVETI, NEBESKI MOJ OČE,

TEBI SLAVA I ČAST U VIJEKE VJEKOVA!